

SUOMEN PANKKI
Tilasto-osasto

TYÖPAPERI NO 5/1992

TIETOHALLINNAN PERIAATTEET JA ORGANISAATIO

Jorma Hilpinen
5.5.1992

Jorma Hilpinen

5.5.1992

TIETOHALLINNAN PERIAATTEET JA ORGANISAATIO.

Jäljempänä tarkastellaan, millaiseksi tilasto-osaston tehtäväkokonaisuus on käytännössä muodostunut. Viime vuoden maaliskuussa jätettiin erikseen selvitettäväksi, mihin suuntaan tilasto-osastoa on Suomen Pankin kokonaisedun kannalta on taroituksenmukaisinta kehittää. Liitteessä esitetään yksityiskohtaisesti tilasto-osaston koordinoitutyön keskeiset hankkeet.

Sisältö:

1. Tilasto-osaston toimenkuva.
2. Suomen Pankin oman tiedonhankinnan kehittäminen.
3. Toteutetut tehtävänsiirrot osastojen välillä.
4. Rahoitusmarkkinoiden seurannassa sekava työnjako.
5. Riskienseuranta-aineiston ongelmista.
6. Kansainvälisiä organisaatoratkaisuja.

Liite:

Tilasto-osaston toimenkuvaan kuuluvat tärkeimmät koordinoitihankkeet.

TIETOHALLINNAN PERIAATTEET JA ORGANISAATIO.

1. Tilasto-osaston toimenkuva.

Maksutaseen osalta toimenkuva on selkeä: perusaineiston hankinta, tietojen jalostaminen maksutasetilastoksi, tiedotteet ja julkaisut, ennakoarviot ja ennusteet, selvitykset, tilastotoimen kehittäminen, kotimainen ja kansainvälinen maksutaseyhteistyö sekä tietojen raportointi kansainvälisille järjestöille ml. EY. Työn sisältö eli maksutaseen perusaineiston hankinta ja tilaston laadinta on viime vuosina täysin uudistunut. Tilastojen kysyntä ja käyttö on myös erilaista kuin ennen. Maksutaseen laadintaan vaikuttaa lähivuosina sekä IMF:n että EY:n standardien muuttuminen.

Rahoitusmarkkinoiden perustilastointi on parhaiten määriteltävissä tilastokeskuksen rahoitusaineiston - ml. rahoitustilinpito - järjestämiseksi, sitä koskevien ennakoarvioiden ja ennusteiden tuottamiseksi sekä yhteistyöksi tilastokeskuksen kanssa rahoitustilastojen parantamiseksi. Myös lisääntyvä EY-yhteistyö edellyttää panostusta tälle alueelle.

Tilasto-osasto on ottanut vastuun tietovarastojen hoidosta ja kehittämisestä. Tietovarastojen sisällön tunteminen ja dokumentointi, aikasarjojen kunnosta huolehtiminen sekä tietovarastojen relevanssin ja koon seuranta kuuluvat osastotoimenkuvaan. Tilasto-osastolla on tehty esitys ulkoisen tietopalvelun rationalisoimisesta ja yleensä tietojen julkaisemiseen liittyvien menettelyjen yhtenäistämisestä.

Tilasto-osasto on maksutasejärjestelmän yhteydessä luonut tietovarastoihinsa hierarkisen järjestelmän, mitä voisi käyttää yleisenä ohjeena pankissa. Siinä tietokannat luokitellaan niiden julkisuusasteen/käytettävyyden mukaan.

Tilasto-osasto on omaksunut roolin yhteydenpidon koordinoijana kotimaisiin eräiden kansainvälisten järjestöjen tietopankkeihin. Yhteistyön muodot riippuvat siitä, miten asiat eri organisaatioissa on järjestetty eli onko edullisempaa pitää yllä keskitettyä (erillinen tilastoyksikkö hoitaa yhteydet) vai hajautettua (käyttäjäosastot hoitavat yhteydet) järjestelmää. Liitteessä kuvataan ulkoisia tietoyhteyksiä tehostava projekti.

Tietohuoltotehtävillä ymmärretään tässä tietovarastojen yleisestä laatuvaatimuksista huolehtimista. Tällaisia ovat esimerkiksi aikasarjojen otsikointi ja muu koodaus, aikasarjojen jatkuvuudesta

huolehtiminen, aikasarjoihin tehtävät puhdistukset ja korjaukset jne. Kokemus on kuluneen vuoden aikana osoittanut, että tilasto-osaston on luontevaa vastata näissä tehtävissä sovellettavista menettelyistä ja standardeista, mutta että sarjavastavien on edelleen parasta tehdä yksittäistä aikasarjaa koskevat toimenpiteet.

Koordinointivastuunsa perusteella tilasto-osasto on viime vuoden aikana löytänyt tilastojen ja seurannan alalta paljon tehottomia työmenetelmiä, päällekkäisiä tehtäviä ja puutteellisesta tiedonkulusta johtuvia ongelmia. Asiantilan parantamiseksi on yleensä riittänyt 'koordinointi' eli se, että joku on ruvennut miettimään, miten ja missä sellaisia töitä on järkevää tehdä. Usein myös viranomaisten välinen yhteistyö on ollut puutteellista.

2. Suomen Pankin oman tiedonhankinnan kehittäminen.

Vuoden aikana saadut kokemukset osoittavat, että pankin kannalta on edullisempaa lisätä yhteistyötä ja edistää tietojen vaihtoa tilastokeskuksen ja muiden perusaineistoja keräävien organisaatioiden sekä kansainvälisten tietopankkien kanssa kuin pystyttää omia, paljon resursseja sitovia perusaineistojen käsittelyjärjestelmiä.

Suomen Pankin omaa rahoitusmarkkinatiedon hankintajärjestelmää on perusteltu nopeusedulla tilastokeskukseen verrattuna. Toistaiseksi tilastokeskus ei pysty tuottamaan tietoa markkinoiden edellyttämällä nopeudella, joten Suomen Pankin tiedolle on suuri kysyntä.

Kuukausiaineistoissa tiedonsiirron ja tietokannanhallinnan yleinen paraneminen sekä mahdollinen pääsy tilastokeskuksen uudistettaviin perusaineistoihin voi nopeuttaa SP:n tiedonsaantia niin, että pitemmällä aikavälillä oma tiedonhankinta ei ole enää perusteltua.

Eri projekteissa yritetään yhtenäistää pankkiaineistoja. Tilastokeskuksen ja pankkivalvonnan välillä hiotaan esimerkiksi tase-erien määritelmiä. Suomen Pankki on tässä mukana. Ekonomistikäyttöön riittävät hyvin tilastokeskuksen vaatimat tiedot. Suurimpia ongelmia ovat aineiston kattavuus ja arvostukset sekä jo edellä esiin tulleet valvontaja markkinatiedon erilaiset nopeusvaatimukset. Valvontaviranomainen tarkastelee vain valvottaviin, kun taas tilastontekijä yrittää kattaa koko ilmiön.

Jäljempänä liitteessä kuvataan projekti, mikä tähtää pankkeja koskevan seuranta-, valvonta- ja tilastoaineiston hankinnan ja ylläpidon rationalisointiin.

Päiväkohtaiset markkina-aineistot korkojen seuraamiseksi ovat oman tyyppisensä kokonaisuus. Niitä joudutaan hankkimaan ja julkaisemaan enenevässä määrin. Tiedonhankinta on tällöin nopeussyistä keskitettävä tietoja käyttäville osastoille.

Tilasto-osastolla on lyhyellä näkemällä vähemmän asiantuntemusta tehdä tiedonhankintaa kuin käyttäjäosastoilla. Pelkkä tilastotieteellinen asiantuntemus ei riitä ja senkin kehittämisessä tarvitaan paljon aikaa. Omien kyselyjen teossa tarvitaan ilmiön yksityiskohtaista tuntemista ja markkinoilla olevien osapuolien hyvää tuntemista. Otannat on tehtävä ensisijassa ilmiön kannalta tarkoituksenmukaisesti. Ammattitaitovaatimukset ovat samat kuin ilmiön seuranta- ja raportointivastuussa.

Kyselyjen teon helpottamiseksi tilasto-osasto on saattanut Suomen yritysrekisteritiedot (ml. rahoituslaitokset) kaikkien osastojen yhteiseen käyttöön.

3. Toteutetut tehtävänsiirrot osastojen välillä.

KP-, KT- ja RM-osaston kanssa on sovittu, että tilasto-osasto huolehtii aggregoituun rahoitusaineistoon liittyvästä yleispalvelusta. Käytännössä tehtävien jako on seuraava:

A. Tehtävänsiirtojen jälkeen tilasto-osasto huolehtii tilastokeskuksen pankkitilastojen lataamisesta (pankkien luotonanto ja -otto sekä aggregoidut taseet levykepäivityksenä; muut rahoituslaitokset manuaalisesti) aikasarjatietokantaan (Takon R-alkuiset aikasarjat). Tilasto-osasto huolehtii, että aggregoitu aineisto on kunnossa. Tilasto-osasto hoitaa myös pankkitilastojen lähettämisen Valuuttarahaston IFS-tilastoon niin kauan, kunnes tilastokeskus itse voi sen tehdä.

B. Pankkikohtainen aineisto on edelleen tase- ja tulosseurannan sekä korkosidonnaisuusseurannan osalta RM- ja KP-osaston vastuulla. KP huolehtii myös keräämiensä aineistojen aggregoinnista ja julkaisemisesta Rahoitusmarkkinat-tiedotteessa. Raha-aggregaatit pysyvät KP:n vastuulla, mutta tilasto-osasto vastaa niistä IFS:ssä ja ns. rahoitustaseen seurannassa.

C. Rahoitustilinpitoaineisto on tilasto-osaston vastuulla. Siihen liittyen tilasto-osasto kunnostaa mm. ennusteessa käytettävät rahoitustilinpidon aikasarjat ja laatii niistä ennakkoarviot sekä

osallistuu ennustetyöskentelyyn. Ns. rahoitustaseen seurantavastuu on siirretty tilasto-osastolle.

Edellä esitetty työnjako on looginen, mutta käytännössä pankkikohtainen tieto on mukana kaksi kertaa: ns. virallisen taseen mukaisina aikasarjoina sekä erillisenä riskienseurannan taseaineistona. Ongelma johtuu riskienseuranta-aineiston ja siihen liittyvän tulos- ja taseaineiston salaisuussäännöistä ja aineiston puutteellisesta integroinnista pankin tietovarastoihin. Riskienseuranta-aineistoa on hyvin vaikea käyttää missään ekonomistisovelluksessa, koska sitä ei alunperin ole suunniteltu aikasarjaformaattiin.

Jäljempänä liitteessä kuvataan, miten pankkiaineistoa on yritetty Suomen Pankin sisällä rationaalisoina ja miten yrityksistä huolimatta lyhyellä aikavälillä joudutaan sietämään kaksinkertaista työtä.

4. Rahoitusmarkkinoiden seurannassa sekava työnjako.

Rahoitusmarkkina-aineistojen sekaannukset johtuvat osittain koko rahoitusmarkkinaseurannan monimutkaisesta työnjaosta pankissa. Vaikka pankkivalvonta jätettäisiin tarkastelun ulkopuolelle, alueella toimii neljä osastoa, joiden vastuut menevät liittämättä. Rahoitusmarkkinoiden sektoreittaista makroseurantavastuuta ei ole yksiselitteisesti millään osastolla. Aineistoissa ongelma näkyy siten, että samaa ilmiötä kuvaavien aikasarjojen sisällöt ja määritelmät vaihtelevat osastoittain. Aikasarjoista on löytynyt lisäksi paljon virheitä.

Tilasto-osaston vastuulle on tullut rahoitusmarkkinoiden aggregoituihin aikasarjoihin liittyvät tehtävät KT-osastolta. KP-osasto tekee paljon sellaista (korkosidonnaisuudet ym), mikä luontevasti sopisi myös RM-osastolle ja RM taas sellaista (arvopaperimarkkinat ym) mikä sopisi KP:lle. KT taas toimii hiukan kaikilla alueilla ennustevastuunsa takia.

Myös tilastokeskuksen rahoitusmarkkina-aineistojen laajuus osoittaa sen, että se ei ole varma seurannan painopisteistä. Taseuudistuksen yhteydessä sille on viestitetty Suomen Pankin kannalta tärkeitä alueita, mutta ajattelu on jäänyt pinnalliseksi juuri vastuiden hajanaisuuden takia. Tilastokeskuksen rahoitusmarkkina-aineistosta suuri osa on menettänyt käyttökelpoisuuttaan jälkimarkkinoiden toiminnan takia: velallinen ei tiedä kenelle on velkaa, sensijaan kaikki tietävät saamisensa.

Lisääntyvä EY-yhteistyö edellyttää panostusta juuri rahoitustaseiden ja julkisen velan laskennan harmonisointiin ja seurantaan. Molemmat kohdat mainitaan EY:n ja nyt myös ETA:n tilasto-ohjelmassa.

5. Riskiseuranta-aineiston ongelmista.

Pitemmällä aikavälillä on päästävä siihen, että ainakin suurin osa riskiseuranta-aineistoa on pankkeja koskevaa integroitua tilastomateriaalia. Normaalit tilastoaineistoja koskevat salassapitosäännöt takaavat sen, että pankkikohtaista aineistoa ei käytetä väärin. Järjestämällä tietokannat esimerkiksi tilasto-osaston maksutaseaineistojen tapaan tämä on helposti teknisesti hoidettavissa. Aggregointijärjestelmä ja yhteydet aikasarjatietokantoihin pitää rakentaa.

Rahoitusmarkkinoiden säätelyn ja valuutansääntelylän loppumisella on vaikutusta myös kerättäviin seuranta-aineistoihin. Markkinaoloissa pääasioihin keskittyminen ja niihin liittyvien odotusten seuranta on entistä tärkeämpää. Yksityiskohtainen jälkikäteiseuranta antaa jo etukäteen kuvan, että aineistoa ei kattavasti ja juoksevasti seurata, mikä helposti houkuttelee tiedonantajan huolimattomaksi. Tiedonantajalla ole enää samanlaista kannustinta miellyttää viranomaista 'kassakaappitiedolla' kuten sääntöstelyn aikana.

Tietojenkäsittelyongelmat ratkeavat parhaiten kouluttamalla tutkija- ja virkailijakuntaa laajasti aineistojen hallintaan eikä keskittämällä aineistovastuut harvoille ATK-eksperteille. Aineistojen käytettävyyden varmistamiseksi ne järjestettävä niin, että niitä on helppo siirrellä käytettäväksi pankissa yleisillä analyysivälineillä.

Tilastoaineistossa laatua valvotaan koko ajan. Lisäksi julkaiseminen takaa laadun. Markkinaosapuolet (pankit) saavat käyttöönsä vain sellaisia ja niin hyviä tietoja kuin ovat tilastoviranomaiselle antaneet.

Riskienseuranta-aineiston ongelmia voi luonnehtia myös vertailulla muihin aineistoihin. Seurantaprojektin selvityksistä voi todeta, että tilasto-osaston maksutaseen perusaineisto sisältää vuodessa suunnilleen yhtä paljon tietoja kuin rahoitusmarkkinaosaston pankkivalvontakyselyt. Tilasto-osastolla käytetään aineiston käsittelyyn ja laadunvalvontaan vähintään 25 henkilön työpanos. Työn tuloksesta voi sanoa, että maksutaseen virhetermin varianssi on viime aikoina ollut kasvamassa, joten tiedon laatu on hieman päässyt huononemaan. RM-osasto käyttää resursseja saamiensa tietojen 'lukemiseen' alle kolmasosan tilasto-osaston käyttämisestä.

Kun tiedon hankinnan motiivi on sen julkaiseminen ja sen avulla markkinoihin vaikuttaminen, olennaisen tiedon määrä on pienempi kuin sellaisessa maailmassa, jossa yksityiskohtia valvotaan. Tämän pitäisi johtaa selvään tilastotietojen yksityskohtaisuuden vähenemiseen.

On todennäköisesti, että edellinen pätee myös riskien seurantaan. Olennaista tietoa on vähän. Mitä enemmän tietoa luetaan, sitä varmemmin se saadaan oikeaksi.

6. Kansainvälisiä organisaatioratkaisuja.

Pari vuotta sitten näytti, että eri keskuspankeihin ja kansainvälisiin järjestöihin on muodostumassa suuria tilastoyksiköitä. Tällaisia toki on esimerkiksi Bundesbankissa ja Hollannin keskuspankissa. Molemmissa tilasto-osastoa vastaava yksikkö on monen sadan ihmisen jättiläinen. Niille on keskitetty niin maksutase, rahoitustilastot kuin riskienseuranta. Suurilla osastoilla on erityisasiantuntemusta kaikkiin eri toimintoihin. Keski-Euroopassa keskuspankit tuottavat enemmän rahoitustilastoja kuin Suomen Pankki.

Pohjoismaissa keskuspankkien tilastoyksiköt ovat melko pieniä: Ruotsin Pankin maksutaseosasto on tilasto-osaston kokoinen; Norjassa keskuspankin tilasto-osastolla on maksutaseen laadinnan lisäksi koordinoititehtäviä, mutta silti esimerkiksi ekonomistien aikasarjatiedon laadunvalvontayksikkö on varsinaisella käyttäjäosastolla. Pohjoismaissa toiminta perustuu vähälukuisen henkilökunnan laajaan asiantuntemukseen. Pohjoismaisessa traditiossa tilastokeskusten vastuu rahoitusaineistoissa on melkoinen.

OECD on pitkän harkinnan jälkeen perustanut uuden osaston (Statistics Directorate) koordinoimaan järjestön tilastoasioita. Uusi yksikkö koostuu käytännössä entisen ESD:n Economic statistics and national accounts - jaostosta. Entinen ESD on uudessa organisaatiossa nimeltään 'Economics Department'.

Jorma Hilpinen

5.5.1992

TILASTO-OSASTON TOIMENKUVAAN KUULUVAT TÄRKEIMMÄT KOORDINOINTIHANKKEET.

1. Pankkien seurannan koordinointi.

A. Rahoitustilastojen yhteistyöryhmän kaavailema rationalisointihanke.

Suomen Pankki, tilastokeskus ja pankkitarkastusvirasto hankkivat pankeista tietoja seuranta-, tilastointi- ja valvontatarkoituksiin. Suomen Pankissa tietoja hankkivat tilasto-osasto maksutasetilastointia varten, keskuspankkipolitiikan osasto rahoitusmarkkinoiden seurantaa varten ja rahoitusmarkkinaosasto pankkien riskien valvontaa varten. Osittain tiedot ovat selvästi erillisiä ja ainakin toistaiseksi on ollut tarkoituksenmukaista hankkia tiedot erillisten järjestelmien kautta.

Vaikka räikeistä päällekkäisyyksistä ei olekaan kysymys, järjestelmä on tehoton ja käyttökustannuksiltaan kallis niin pankeille kuin viranomaisille. Koska viranomaistiedon lähteenä on pankin liiketoiminta ja sitä kuvaava pankin oma seuranta-järjestelmä, on mahdollista määritellä tämä perusaineisto siten, että siitä voidaan koota kaikkia yllämainittuja tarkoituksia palvelevat tiedot.

Perusaineistoa voidaan säilyttää tietokannassa, johon viranomaisilla on pääsy ja johon voidaan soveltaa laskentasääntöjä omia valvonta-, tilastointi- ja seurantajärjestelmiä varten.

Rahoitustilastojen yhteistyöryhmässä on tarkemmin määriteltävä tietojen käsitteet ja sisältö sekä tarvittavat ATK-ratkaisut. Työ on pitkäaikainen ja aiheuttaa varmasti melkoisia investointikustannuksia. Yhteistyöryhmässä on arvioitava työstä saatavia hyötyjä sen aiheuttamia kustannuksia vasten.

B. Suomen Pankissa lyhyellä aikavälillä toteutettavat hankkeet.

Edellä hahmoteltu koko pankkikenttää ja kaikkia viranomaisia koskeva uudistushanke kestää vuosia, joten on perusteltua tehdä toimintaa välittömästi helpottavia osauudistuksia.

Suomen Pankin riskienseurannan ja 'viralliset' pankkien taseet poikkeavat toisistaan luokittelussa ja arvostuksissa. RM-osasto arvostaa taseet markkinahintaan, viralliset taseet on arvostettu

kirjanpitoarvoon. Virallisista taseista on pankki-kohtaisesti pitkät, yksityiskohtaiset aikasarjat vuodesta 1974 vuoden 1991 maaliskuuhun. Sen jälkeen KP-osasto on vienyt RAHAPÖ-hakemiston pankki-kohtaisista sarjoista vain pääeriä. Riskienseuranta-aineistoa ei sen luonteen vuoksi voi julkaista eikä siitä pystytä rakentamaan pitkiä aikasarjoja.

Täydelliselle ja julkaisukelpoiselle pankkikohtaiselle taseaikasarjastolla (enimmillään 15 pankkia, joista kustakin noin 300 aikasarjaa) on kuitenkin ollut odotettua enemmän kysyntää juuri RM-osastolla sekä pankin johdossa, joten on perusteltua jatkaa vanhoja aikasarjoja vuodesta 1991. Sarjoja ei kuitenkaan voi viedä ns. yleiseen tietokantaan vaan johonkin muuhun EKON-järjestelmään kuuluvaan hakemistoon. Sarjojen pitäisi omaksuttujen periaatteiden mukaan jatkossa olla pääkäyttäjän (RM) vastuulla ja päivitystyö pitäisi tehdä RM-osaston resursseilla.

Vuosi sitten toteutettu tasesarjojen karsinta oli siten liian laaja. Virallisen taseaineiston uudelleen aktivoinnissa kannattaa kuitenkin harrastaa valikoivuutta ja varmistua siitä, että aineisto pystytään pitämään kunnossa. E erityisen ongelman aiheuttaa RM-osaston pula aikasarjatietokannan käsittelyn hallitsevasta laskijasta. Tilasto-osasto voi jossain määrin osallistua koulutukseen.

Silti myös riskienseuranta-aineiston käytettävyyttä pitäisi lisätä. Sen esteenä olevia tulkintoja aineiston eri osien salaisuudesta olisi harkittava uudestaan. Tähän mennessä muiden käyttäjien näkökulmasta on pitänyt toimia ikäänkuin koko tätä valtavaa aineistoa ei olisi olemassakaan.

Vaikka eräät pankkikohtaiset riskitiedot ovat luonteeltaan sellaisia, että niiden levittäminen talon sisäiseen, luottamukselliseenkaan käyttöön ei ehkä ole perusteltua, esimerkiksi riskiaineiston aggregoidut tiedot voivat olla hyödyllisiä muillekin. Osaston aineistoa pitäisi mahdollisuuksien mukaan muuntaa aikasarjamuotoon tai muuhun yleisesti käytössä olevaan formaattiin tietojen siirron helpottamiseksi.

2. Tietojen vaihto Suomen Pankin ja ulkoisten tietopankkien välillä.

Kansainvälisen tiedon kysyntä lisääntyy nopeasti integraation myötä. Samalla lisääntyy tarve toimittaa Suomea koskevia tietoja kansainvälisten markkinoiden käyttöön. Toisaalta kansainvälisen tiedon tarjonta on lisääntynyt voimakkaasti. Tarjolla on useita laadultaan ja käytettävyydeltään erilaisia tietolähteitä.

Projektin tavoitteena on jäsentää Suomen Pankin käytettävissä olevaa kansainvälistä tietoa ja lisätä sen tunnettavuutta. Samalla pyritään arvioimaan eri tietolähteiden arvoa eri käyttötarkoituksissa. Dokumentoinnilla pyritään lisäämään tietojen käytön tehokkuutta ja karsimaan toimintaan liittyviä kustannuksia.

Vastavuoroisesti on huolehdittava, että Suomea koskevien tietojen lähettäminen ja siirtäminen kotimaiseen kansainväliseen käyttöön sisältää oikeita tietoja sekä tapahtuu omia resursseja säästämällä, mutta käyttäjän kannalta tarkoituksenmukaisesti.

Valmiiden tilastotuotteiden jakelussa ollaan siirtymässä suurien aineistokokonaisuuksien tarjontaan julkisten tietokantojen avulla. Maksutaseen ja rahoitusmarkkinatiedotteen aikasarjasto on lähiaikoina saatavana maksullisena Tilastokeskuksen AS-TIKA-tietokannassa ja ETLAn tietokannassa. Järjestelyn toivotaan merkitsevän esimerkiksi erillisten pienten aikasarjapyyntöjen vähenemistä.

3. EY-integraation ja muun kansainvälisen yhteistyön aiheuttamat muutospaineet.

Matkalla kohti Euroopan rahaunionia sen tulevien jäsenmaiden taloudellisen suorituskyvyn ja menestyksen vertailun tarve kasvaa. Jo Suomen mahdollinen EY-jäsenyys ja sitäkin ennen tilastoissa tapahtuva integroituminen EY:n määritelmiin ja aikatauluihin edellyttää niin maksutasetilastoinnilta kuin rahoitusmarkkinoiden seurannalta joustavaa uusiutumista. Eurooppalaiset ratkaisut yhteisestä keskuspankista ja sen tehtävistä saattavat antaa aiheutta muuttaa myös Suomen Pankin ja tilastokeskuksen välistä työnjakoa.

EY:n merkitys Eurooppaa koskevan tiedon lähteenä korostuu, koska sen toimesta yhtenäistetään käytettäviä määritelmiä ja laskentatapoja. EY:n hallussa olevan tiedon voi olettaa olevan maittain parhaiten vertailukelpoista.

Keskuspankkia koskettavat erityisesti EY:n säännöt maksutaseiden laadinnan yhtenäistämisestä, rahaaggregaattien laskennasta, sektoreittaisista rahoitustaseista ja rahoitustilinpäidosta sekä kansainvälisten korkojen entistä laajemmasta seurantarpeesta. Myös pitemmällä aikavälillä EY teettää omaksumansa periaatteen mukaan suurimman osan yhteisön ja rahaunionin maksutaseesta ja muista tilastoista jäsenmailla.

EY:n tuomat lisävaatimukset maksutaseen laadinnalle sattuvat ajallisesti samaan IMF:n manuaalin uudistuksen kanssa. Vaikka vasta uudistettu kyse-lyjärjestelmä on ennakoanut tulevia muutoksia, kaikilta osin tähän ei ole pystytty. Uusi manuaali ja laskentaohjeisto aiheuttavat muutoksia kyse-lyissä ja laadintamenettelyn yksityiskohdissa.